

Innovatie Bio Bound

Bio Bound eindigt op nummer 54 in de KvK Innovatie Top 100. Dit is een lijst van de 100 meest innovatieve mkb-bedrijven in Nederland. Noord-Holland is met 23 bedrijven het best vertegenwoordigd, gevolgd door Zuid-Holland met 22. Na de ICT-sector (27 innovaties) zijn de meeste innovaties afkomstig uit de sectoren creatieve industrie (17) en de bouw (12). Duurzaamheid is een vaak terugkerend thema.

Bedenk het en doe het

Olifantsgras gebruiken om beton te versterken. Je moet er maar opkomen. En helemaal: je moet het doen. Bio Bound in Cruquius noteert zich met deze groene noviteit in de KVK Innovatie Top 100.

Miscanthus Giganteus, ofwel olifantsgras, komt uit Zuidoost Azië, een gebied waar geen olifanten lopen. De planten groeien, zoals de naam al zegt, verbluffend snel skyhigh. Een olifant zou zich, bij wijze van spreken, in een veld kunnen verstoppen. Ganzen vinden er niks aan. Daarom gingen boeren rond Schiphol het gewas verbouwen om de vogels, die een gevaar vormen voor de luchtvaart, te weren van start- en landingsbanen. De akkers, bebouwd met olifantsgras, hebben nog andere voordelen. Het gewas neemt vier keer zoveel CO₂ op als een gewoon bomenbos en de wortels van de plant nemen vervuiling op, wat de grond bruikbaar maakt voor een volgende bestemming. Na het vogeltrekseizoen droogt het gras uit en wordt het afgemaaid, waarna er een enorme berg grasafval (CO₂) overblijft.

Akkerbouwer Gertjan Petrie vroeg zich af of daar niet meer mee kon dan het op de vloeren van de stallen te brengen. Hij wist dat er al papier van wordt gemaakt, hout-

vezelplaten voor meubels, bioplastic en biobrandstof. Hoe dan ook, hij postte zijn vraag op Facebook.

Jaap Schotanus, één van de twee eigenaren van Bio Bound en gepokt en gemazeld in de wereld van het beton, werd door zijn vriendin Nathalie van Kooten geattendeerd op de Facebookpost van Petrie die zij nog kende uit de tijd van het zadelmak maken van paarden van boeren rond Schiphol: „Waarom verwerk je dat gras niet in beton?” Dat was de start van een lange zoektocht naar lichter, met olifantsgras gewapend beton, geschikt voor slappe bodems.

Eerst maar eens het idee uit de weg ruimen dat de plant kan gaan rotten. Zodra het gewas in beton gegoten is, komt er geen zuurstof bij. Schotanus slaat twee vliegen in één klap: „Opslag van CO₂ is de extra winst.” Maar wat de beste receptuur was? Zoeken, proeven doen, proberen, tegenslagen verwerken, weer opstaan. „Het moest echt constructief sterk worden.”

In drie jaar tijd kreeg Bio Bound het voor elkaar om straatmeubilair,

banden, tegels en stenen trappen en verhardingsplaten voor wandelen en fietspaden te maken waarin de plantenvezels verwerkt zijn. De provincie Noord-Holland hielp met subsidie. En nu ligt het Schiphol Trade Park vol met 8000 vierkante meter tegels, 6800 vierkante meter banden en 3500 vierkante meter andere betonproducten.

Het eerste fietspad met lichtgewicht betonplaten waarin olifantsgras is verwerkt, ligt er inmiddels ook. En wel in de gemeente Waterland, langs de Provincialeweg N247. Schotanus: „De provincie werkte goed mee, haakte niet meteen af toen er per ongeluk een vrachtwagen op het fietspad keerde waartegen het beton niet bestand bleek. Ik kreeg de kans om het steviger te maken. Vroeger werd er heel anders gedacht en gewerkt. Zouden we als David en Goliath tegenover elkaar staan.”

Klaar ben je als ondernemer nooit, zegt Schotanus. „Je wilt blijven innoveren.” Hij wil nog beter scoren op de milieukostenindicator (MKI) en het felbegeerde

Jaap Schotanus van Bio Bound komt tevoorschijn uit het manshoge olifantsgras.

FOTO PR

Beton met olifantsgras

certificaat van het internationale keuringsbureau in de bouw, KIWA, krijgen. „Dat kost heel veel geld.” Hij stapte naar Rabobank Haarlem en Omstreken voor een zogeheten Achtergestelde Innovatie Lening. En kreeg hem. „Hiermee neemt de bank een groot risico. Zonder partners kun je niet innoveren.”

Bio Bound produceert circulair. „Aan het eind van de levenscyclus nemen wij onze producten terug om er betonpuingranulaat van te maken. Samen met olifantsgras krijg je dan weer straatstenen. Bloemendaal, Heemstede, Noordwijk, Haarlemmermeer en Waddinxveen zijn al met ons in zee gegaan.”

Leonie Groen

Andermans rommel

Journalist Jaap Timmers bindt de strijd aan met zwerfvuil

Leve die jonge actievoerders!

Logisch dat jonge mensen in actie komen. Zij zien extreem behoudende krachten loopgraafgevechten voeren met gevestigde milieuorganisaties, die op hun beurt zijn losgezongen van de werkelijke klimaatzorg en zich bezig houden met handtekeningen-acties.

De gevestigde milieugroepen vergeten (of negeren) dat de gewone man niet goed weet wat van hem verlangd wordt, en of hij meer geld kwijt is aan de milieumaatregelen. Hij eet graag vlees en is blij met zijn autootje. Die verworvenheden wil hij niet kwijt. Hij ziet de toekomst en alle doomsce-nario's met angst en beven tegemoet. Begrijpelijk.

De polderdemocratie biedt geen vergezichten en talmt, uit vrees voor electorale straf. Politieke partijen zijn in paniek. Hoewel we al tientallen jaren weten dat we de pla-

neet uitputten en vervuilen. Wie verbaasd is dat jonge, geweldloze activisten het heft in handen nemen, moet zich schamen. De Zweedse Greta Thunberg, en andere jonge mensen die zich in Amsterdam laten oppakken, verdienen onze sympathie. Net als boeren en akkerbouwers, die moeten bloeden voor alles wat wij verzuimd hebben te doen. De milieuzak staat nu op scherp, dat is goed. We kunnen niet eindeloos blijven polderen. De clash zal misschien leiden tot verstandig overleg en praktische maatregelen, waarvoor wél maatschappelijk draagvlak is. Er zijn lichtpuntjes. Bijvoorbeeld aan het front van het zwerf-vuil. Statiegeld op plastic flesjes en drankblikjes - een maatregel die tot dusver vak-kundig is afgewend door de verpakkingsin-

Reageren? j.timmers@hollandmediacombinatie.nl

dustrie - lijkt er volgend jaar toch te komen. Dat zal helpen bij een schonere woonomgeving. Herbruikbare festivalglazen doen hun intrede.

Onze eigen *opperzwerfvuiltraper* Dirk Groot uit Purmerend staat op nummer 1 van Trouw's Duurzame Top 100. Als geen ander in Nederland vroeg hij de afgelopen jaren aandacht voor de problematiek. Met zijn actie Zwerfinator prikt hij de bermen schoon, en eist hij dat de politiek en bedrijfsleven doorpakken. Hulde Dirk! Ik word ook blij van popmuzikant David Byrne die de wereld positieve klimaatontwikkelingen aanreikt op zijn website 'Reasons to be cheerful'. En van zeebioloog Jan Andries van Franeker, die bij 'Vroege vogels' vertelde dat de noordse stormvogels allengs minder plastic in de maag hebben. We kunnen het wel.